

חבר הכנסת הובא בכבליים

ספת, אמר לה: „את צריכה להירגע. בין כה עכשיו מאוחר. אנחנו נמשיך בישיבה בשבוע הבא.“ סירוטה טענה אחר-כך, שר לדעתה השופטים התכוונו בין כה וכה לנעול את הישיבה וכי היא לא ננעלה בגלל ההתפרצות שלה.

האם בכתה

הפרקליטה?

שאלה אחרת המעסיקה את חוגי הי-מישפטנים, הסוערים בעיקבות הקרב לנדאו—סירוטה, היא האם בכתה סירוטה באולם ביהמ"ש או לא. הנוכחים באולם מוכנים להישבע כי ראו דמעות בעיניה. יש כאלה הטוענים כי היא בכתה ממש, וכי היתה זו הדרך היחידה להרגיע את השופט העליון לנדאו שלא יגקוט נגדה צעדים של ממש, בעיקבות ההערה הסודית שהש-מיעה נגדו. סירוטה עצמה מכחישה כי בכתה: „הייתי מאד נרגשת, זה נכון, וייתכן שבגלל זה אנשים חשבו שבכיתי, אבל לא בכיתי. כשאני בוכה אף אחד לא יכול להפסיק אותי.“

הדיון בעירעורו של ח"כ שמואל רכט-מן הסתיים, שלושת שופטי בית-המישפט העליון עומדים לתת את פסק דינם, שיח-ליט אם חבר בית-המחוקקים ימשיך לשבת

תקפה את כספי בחריפות, שלא נשמעה כמוה קודם לכן בבית-המישפט העליון. בפנותה אל בית-המישפט אמרה: „אני חר-שבת שעם כל הכבוד לעורר-הדין כספי, זו ממש חוצפה מצידו לבוא לבית-המיש-פט העליון, לומר דברים שלא היה עד להם, ולמתוח ביקורת על דברים שהוא לא יודע.“

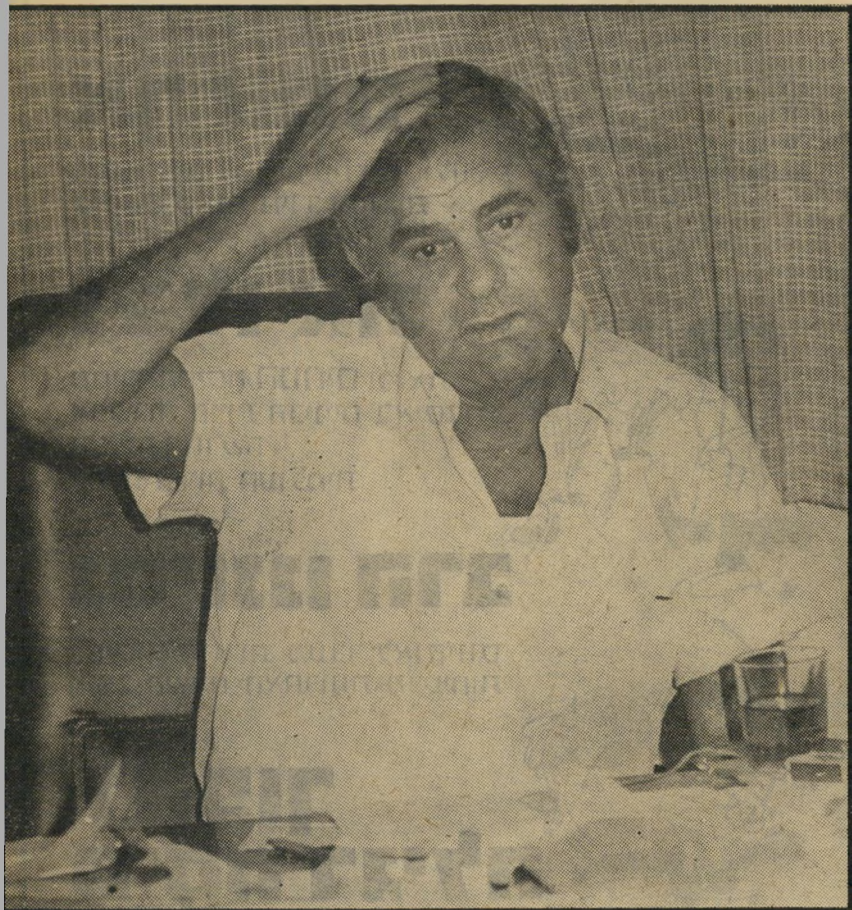
באולם בית-המישפט נפלה דממה ארוכה. עיקר ההשתוממות היה על המילה חוצפה,

של רכטמן ניהל כספי כשנחשון רק עור-זר לידו.

מול כספי התייצבה שרה סירוטה, פרק-ליטת מחוז המרכז, שהצליחה להביא להר-שעתו של רכטמן במחוזו. סירוטה בת ה-43 משרתת בפרקליטות המדינה כבר 18 שנה והחלה את דרכה שם כמתמחה. ה-פרקליטה בהירת. השיער, ידועה לפוש-עים רבים כאשר נוקשה, אך בקרב ידידיה למיקצוע היא נחשבת לאשה רגשנית. אחד

מלוויי של רכטמן חייבים לכבול אותו. תקנה מספר 23 בקובץ זה אומרת: „האח-ראי להעברת אסירים רשאי לכבול בכבליים את ידיו ורגליו של אסיר פלילי, אם ראה צורך בכך, ורשאי הוא לחבר בכבליים אסיר פלילי אל אסיר פלילי אחר או למלווהו. מותר לכבול גם אסיר אורחי המועד להימלט.“

על פי טענת נציבות בתי-הסוהר, לא היה השופט רשאי לתת הוראה לסמל

ח"כנזא רכטמן בבושה!

תובעת סירוטה „חוצפה!“

במעשיהו, או שהוא יתפוס חזרה את מקומו במליאת הכנסת, בקרוב.

פרשת רכטמן עדיין תוסיף, בוודאי, להע-סיק את הפרקליטים ואת רשויות השיל-טון, עוד זמן רב אחרי שיינתן פסק הדין הסופי של בית-המישפט העליון.

אם אומנם יחליטו שילטונות בתי-הסו-הר להתנקם ברכטמן ולהכניסו לצינוק, רק מפני שלא הסכים שכלאי, שלא למד את הפסוק „עבד כי ימלוך“, יתעלל בו, בוודאי תתפוצץ פרשה חדשה, חוגים מישפטיים בודקים גם אם צדק השופט לנדאו כאשר הוציא הוראה שלא לאסור את רכטמן ב-כבליים, או שחרג מסמכותו. אם אכן צדק השופט העליון, יש צורך לגקוט אמ-צעים מישפטיים כנגד כלאי מעשיהו אשר הפרו הוראה של בית-המישפט העליון.

גם פרשת סירוטה תמשיך בוודאי להע-סיק את ציבור המישפטנים. ייתכן שיופסק לחקים מן הפרשה, כאשר להתנהגותם של פרקליטים, בעיקר פרקליטי המדינה, ב-בית-המישפט ובעיקר בבית-המישפט הי-עליון.

שבה השתמשה סירוטה, מילה שאינה מקובלת בבית-המישפט העליון, ועל סיג-נון דיבורה, שהיה נרגש וצרחני. השופט לנדאו פנה בסבר פנים חמורות ביותר אל סירוטה וזנף בה: „ככה לא מדברים בבית-המישפט העליון. מר כספי הוא פרק-ליט מכובד. את צריכה ללמוד לנסח את דבריך כאשר את מופיעה בפני בית-המיש-פט העליון.“

אולם סירוטה שהיתה עדיין נסערת לא ויתרה. ספק לעצמה ספק לשופטים אמרה עוד מישפט אחד. איש מלבדה ומלבד שלושת השופטים לא שמע את ההערה, והיא עצמה מסרבת לספר כיום מה אמ-רה, ואם היתה זו קללה שניפלתה מפה. „כל מה שאני מוכנה לומר על המישפט הזה“, אמרה השבוע סירוטה, „הוא שלא הייתי צריכה להגיד אותו ושאני מאד מצטערת.“

לנדאו שמע את המישפט, אך לא את צערה של סירוטה. הוא הבין כי הפרק-ליטה הוותיקה נמצאת באותו רגע במצב נפשי מעורער. אחרי שזנף בה פעם נר-

הפרקליטים העובדים עימה הסביר ניגוד זה: „שרה היא קרינווגרית. הכל תלוי ב-מצב-הרוח שלה כשהיא קמה בבוקר.“

ההערה

הסודית

כספי הח? תוקף את מה שנעשה ב-ביהמ"ש המחוזי, בעיקר את סירוטה. „אפשר היה להבין מדבריו“, סיפר אחד מעורכי-הדין שנכחו באולם, „שסירוטה הצליחה להטיל טרור באולם בית המישפט המחוזי ולכן זתה בהרשעת רכטמן“. הוא תקף את סירוטה ואת נחשון כאחד, על ש-העלו דברים לא-רלוונטיים במישפטו של רכטמן, וטען על ריבוי תופעות של די-בורים שלא לפרוטוקול. ניכר בפניה של פרקליטת-המדינה כי היא נסערת. היא ניסתה אומנם להעיר „הערות ביניים“ לכס-פי, אבל הושטקה עליידי בית-המישפט.

כאשר הגיע תורה של סירוטה לדבר, היא

שלווה את רכטמן, מאחר שהאזיקים על ידיו של הח"כ היו על פי התקנות. מי-שפטנים חלוקים בדעתם. יש כאלה האומ-רים כי הוראה של שופט מחייבת בכל מיקרה, ויש הטוענים כי שופט רשאי לתת הוראות רק לגבי עניינים שבתוך כותלי אולם המישפט.

כאשר הגיע רכטמן ללא אזיקים אל בית-המישפט, הוא סיפר לשופט את הסיפור כולו, עם האיום על התלונה. לנדאו הוציא מייד הוראה בכתב האוסרת על הסחרים לכבול באזיקים את ח"כ רכטמן.

נראה כי פרשה זו הגבירה את המתח בבית-המישפט, מתח הקיים בלאו הכי כבר חודשים רבים, מאז החלה החקירה נגד הח"כ שהיה ראש-עירייה.

ההגנה במישפטו של רכטמן, אשר הוט-ר לה על מישרד חבר מרכז חרות, עורר-הדין משה נחשון, מתח הקיים בלאו הכי כבר לקראת העירעור: את שירותיו של עורך-הדין מיכאל („מיכה“) כספי, אחד מוותיקי עורכי-הדין בארץ, את ההגנה בעירעור